

[...]

30.012/II/PF

[...]

Ter zitting van 24 februari 2000, hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht i.v.m. het feit dat bij de Brusselse Hoofdstedelijke Dienst voor Brandweer en Dringende Medische Hulp (DBDMH) de taalwetten niet altijd zouden zijn nageleefd.

Concreet grijpt de klager terug naar elementen van zijn vroegere klacht 28.251 waarover ter zitting van 22 mei 1997 werd geadviseerd. Hij vraagt de VCT die punten opnieuw te onderzoeken, rekening houdend met zijn opmerkingen.

De VCT besliste de vijf punten van de klacht te behandelen, maar spreekt zich niet uit over de commentaar die de klager bij zijn eigenlijke klacht heeft gevoegd.

*

* *

I. Overtreding van de SWT bij de dienst "Preventie"

1. Herinnering aan klacht 28.251

De dienst "Preventie" die jaarlijks 7661 dossiers behandelt (89,5% in het Frans en 10,5% in het Nederlands), bestaat uit

- a) 9 Franstalige en 7 Nederlandstalige voltijdse personeelsleden;
- b) 7 Franstalige en 4 Nederlandstalige kwarttijdse personeelsleden.

Dat stemt, alles samen genomen, overeen met 10,75 Franstalige betrekkingen voor 8 Nederlandstalige. Adviesdossiers worden onder de personeelsleden verdeeld, zonder dat er rekening wordt gehouden met de taal van de verzoeker.

2. Inlichtingen meegedeeld door de minister per brief van 27 oktober 1998

"De dossiers worden verdeeld over de verschillende sectoren. De officieren behandelen deze dossiers steeds in de taal van de aanvrager.

De preventie-afdeling behandelt jaarlijks zo'n 8.000 aanvragen om preventie waarvan +/- 88% Franstalige en 12% Nederlandstalige.

Het aantal personeelsleden dat in deze afdeling werkt is

- a. *administratief personeel: 9 personeelsleden (5 F en 4 N)*
- b. *operationeel personeel: 10 personeelsleden (waarvan 9 fulltime en 23 deeltijds aan 30%) waarvan 4 F en 6 N.*

Deze verhouding zal in de toekomst worden verbeterd.

Men moet ook weten dat van de 23 officieren er 19 werden aangeworven onder een tweetalig statuut (agglo), wat een merkkelijk pluspunt betekent in de follow-up van deze dossiers".

3. VCT-advies aangaande dat eerste punt

Wat het F/N werkvolume van deze dienst betreft, verwijst de VCT naar haar advies 30.322 van 4 december 1998 – annex minderheidsmening – betreffende de taalkaders van de DBDMH, waaruit blijkt dat de F/N-verhoudingen voor de dienst Preventie de volgende zijn:

- administratief personeel: 76,43% F en 23,57% N
- operationeel personeel: 63,9% F en 36,1% N

Besluit: de klacht is gegrond voor zover de het werkelijke bestand van die diensten nog niet conform die verhoudingen zijn samengesteld.

Wat het feit betreft dat de dossiers niet zouden worden behandeld in de taal van de verzoeker, vroeg de VCT meermaals om aanvullende inlichtingen.

Aangezien zij van uwentwege nog geen enkel antwoord heeft gekregen, steunt de VCT op de elementen waarover zij beschikt, namelijk de klachten die bij de dossiers 29.353, 30.322 en 31.044 zijn gevoegd en betrekking hebben op het feit dat de verslagen van de preventiebezoeken en de aan de verzoekers opgestuurde facturen niet altijd in de taal van de betrokkenen zijn gesteld. Op grond van die elementen acht de VCT de klacht op dat punt gegrond.

*
* *

II. Overtreding van de SWT bij de samenstelling van de interventieploegen

1. Herinnering aan klacht 28.251

De interventieploegen zijn samengesteld zonder veel gezond verstand. Het gebeurt niet zelden dat een volledige N (of F) ploeg onder het bevel van een F (of N) postoverste staat; zo ook, kan menigmaal worden geconstateerd dat twee ambulanciers die de ploeg van een zelfde ambulancewagen vormen, allebei tot dezelfde taalrol behoren, een situatie waardoor onmogelijk kan worden gegarandeerd dat de particulier in alle omstandigheden kan worden bijgestaan in zijn taal (met alle risico's van dien wanneer het erop aan komt dringend op te treden). Ten slotte, is het ook al gebeurd dat een "ambulantie-ploeg" wel degelijk was samengesteld uit twee personeelsleden met een verschillende taalrol, maar die elkaar niet begrepen.

2. Inlichtingen meegedeeld door de minister per brief van 27 oktober 1998

"Er bestaat bij de interventie-ploegen geen echte verdeling op taalkundig gebied. Wel wordt steeds getracht bij elke ploeg te zorgen voor een evenwichtige verdeling naar taalaanhorigheid toe.

De bevelvoering gebeurt dan ook meestal in de twee talen. Zo kan het gebeuren dat een Nederlandstalige een ploeg van Franstaligen beveelt of omgekeerd. Deze situatie is onvermijdbaar, en komt trouwens de kwaliteit van de interventie ten goede.

Men moet goed weten dat in het tegenovergestelde geval, wanneer men met echt eentaligen zou te doen krijgen, er vroeg of laat slachtoffers zullen vallen, zowel bij de Brusselse bevolking als bij de brandweerlieden zelf."

3. VCT-advies aangaande dat tweede punt

Artikel 32 van de wet van 16 juni 1989 houdende diverse institutionele hervormingen onderwerpt de DBDMH aan de toepassing van de bepalingen van hoofdstuk V, afdeling 1, van de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (SWT), en inzonderheid aan de artikelen 41 en 43 daarvan. Daaruit volgt dat de interventieploegen in principe zijn samengesteld uit eentalige personeelsleden, maar zo moeten worden georganiseerd dat een "tweetalige dienst" altijd gegarandeerd is.

De VCT beseft dat, in de praktijk, het inzetten van echte eentaligen problemen kan laten rijzen inzake wederzijds begrip en veiligheid. Zij heeft overigens de Brusselse Hoofdstedelijke Regering gevraagd "te onderzoeken of het mogelijk is de interventieploegen (brandweer en ziekenwagens) grondig op te leiden, wat de kennis van het Nederlands en van het Frans betreft – feitelijke, aan de aard van de functie aangepaste kennis. Zulks, teneinde de totale veiligheid te waarborgen van alle betrekkingen met Nederlandstalige of Franstalige particulieren van Brussel-Hoofdstad (en artikel 41 van de SWT integraal na te leven) zonder afbreuk te doen aan de eerbied voor de taalkaders en de daarin vastgelegde N-F verhoudingen" (cf. het voornoemde advies 30.322, annex minderheidsmening).

*
* *

III. Overtreding van de SWT bij telefooncentrale "100"

1. Herinnering aan klacht 28.251

De personeelsleden die tewerkgesteld zijn in de telefooncentrale 100 zijn eentalig Nederlands of Frans. Zij beantwoorden zonder onderscheid de oproepen en moeten onmiddellijk hulp kunnen sturen, ongeacht de taal van de oproeper. Die persoon doorverbinden met een personeelslid van de andere taalrol (zo die al beschikbaar is) zou immers het sturen van hulp enorm kunnen vertragen. Er werden bij de dienst reeds klachten ingediend door particulieren die te woord werden gestaan door een personeelslid van de andere taalrol.

2. VCT-advies aangaande dat derde punt

De VCT verwijst naar haar advies 29.332 van 10 juni 1999 dat op dat stuk tot het volgende besluit komt:

"...de DBDMH van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest [is] sedert zijn oprichting bij ordonnantie van 19 juli 1990 onderworpen [...] aan de toepassing van artikel 32, § 1, van de voormelde wet van 16 juni 1989 die verwijst naar hoofdstuk V van de SWT, en meer in het bijzonder de artikelen 41 en 43.

Artikel 41 verplicht de centrale diensten ertoe, voor hun betrekkingen met de particulieren gebruik te maken van die van de drie talen waarvan de betrokkenen zich hebben bediend. Dit artikel, dat eveneens van toepassing is op de DBDMH – met dien verstande dat deze laatste het Nederlands en het Frans als bestuurstalen gebruikt – staat niet toe dat wordt afgeweken van het in artikel 43 vastgelegde ééntaligheidsbeginsel.

Met andere woorden, de 100-telefooncentrale moet derwijze georganiseerd zijn dat er steeds kan worden geantwoord in de taal van de particulier, wanneer die taal het Nederlands of het Frans is. Bij de huidige stand van de wetgeving kan de tweetaligheid echter niet worden opgelegd aan personeelsleden die niet op het tweetalig kader staan (cf. adviezen van de Raad van State van 21 februari 1994 en van 1 maart 1994 over het ontwerp van besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering “tot vaststelling van het administratief en geldelijk statuut van het personeel van de DBDMH”).

De klacht is niet gegrond wat de 100-centrale betreft.

Zulks neemt echter niet weg dat het, met het oog op veiligheid en doelmatigheid, wenselijk blijft dat elk personeelslid van een dienst een aan zijn functie aangepaste kennis van het Nederlands en van het Frans bezit (cf. voornoemd VCT-advies 30.322 annex minderheidsmening)".

*
* *

IV. Overtreding van de SWT bij de beroepsopleiding

1. Herinnering aan klacht 28.251

De dagelijkse opleidingen worden gegeven door eentalige personeelsleden aan personeelsleden van beide taalrollen, zonder onderscheid.

2. VCT-advies aangaande dat vierde punt

De VCT verwijst naar haar voornoemd advies 29.332 dat tot de volgende conclusie komt:

"Medische opleiding

Die wordt verstrekt door de medische school van de DBDMH.

De VCT is van oordeel dat het strookt met de geest is van de artikelen 43 en 39, § 1 – waardoor terzake wordt verwezen naar artikel 17, § 1, B, 1° – dat de voor de personeelsleden van een centrale dienst georganiseerde opleidingen de taalrol van het personeelslid in acht nemen (zie hieromtrent het advies 25.137 van 4 mei 1995 aangaande de GSOB).

Uit de inlichtingen die door de Directeur van de Medische School van de DBDMH werden meegedeeld, blijkt:

- dat de basisopleidingen op dezelfde manier in de twee talen worden georganiseerd;
- dat er bij de bijscholingen, die ter plaatse in de vooruitgeschoven posten worden gegeven, soms problemen rijzen in die zin dat er nog niet voldoende Nederlandstalige lesgevers zijn om ter plaatse uitsluitend Nederlandstalige bijscholingen te geven. Er

werden evenwel oplossingen aangereikt, opdat alle Nederlandstaligen de mogelijkheid hebben hetzelfde aantal uren in het Nederlands te volgen.

De VCT is bijgevolg van oordeel dat de klacht wat de medische opleiding van de DBDMH gegrond is, voor zover de Nederlandstalige en de Franstalige brandweperlui dezelfde bijscholingen niet in gelijkwaardige omstandigheden kunnen krijgen.

Brandweeropleiding

Uit het antwoord van de minister blijkt dat de opleidingen gebeuren conform de taal van de personeelsleden.

- De basisopleiding gebeurt in de provinciale brandweerschool van Vlaams-Brabant voor de Nederlandstaligen en in de provinciale brandweerschool van Waals-Brabant voor de Franstaligen.
- De bijscholing gebeurt, in het algemeen, in de centrale kazerne, en eerbiedigt eveneens de taal van het personeelslid.
- De oefeningen, die zowel in de centrale kazerne als in de vooruitgeschoven posten verlopen, gebeuren gemeenschappelijk teneinde de realiteit van de – tweetalige – interventies te eerbiedigen.

Op grond van die elementen acht de VCT de klacht, wat de brandweeropleiding betreft, ongegrond. De VCT dringt er evenwel op aan dat de oefeningen in de vooruitgeschoven posten daadwerkelijk in beide talen zouden verlopen".

*
* *

V. Overtreding van de SWT bij het opmaken van de interventieverslagen

1. Herinnering aan klacht 28.251

De formulieren van de interventieverslagen zijn niet tweetalig. Het brandinterventieverslag wordt steevast opgesteld in de taal van de rapporteur en bevat geen enkele aanwijzing waaruit de taal van de bijgestane persoon kan worden afgeleid (onder meer om het volume van de behandelde zaken te kunnen vaststellen).

2. VCT-advies aangaande dat vijfde punt

Aangezien de VCT geen antwoord heeft gekregen op haar brieven met vragen om inlichtingen, gaat zij uit van de gegevens die zij in haar bezit heeft, inzonderheid de documenten die aan het voornoemde dossier 30.322 zijn gehecht.

Uit die documenten blijkt dat ongeveer de helft van de interventies naar taal identificeerbaar zijn.

De VCT acht de klacht derhalve gegrond op het stuk van de – naar taal identificeerbare – interventieverslagen die niet werden gesteld in de taal van de betrokkene.

*
* *

Dit advies wordt uitgebracht met drie stemmen van de Franse afdeling en vier stemmen en één onthouding van de Nederlandse afdeling.